

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

învinuirea lui

Marin Grosu

(art. 174 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-151/2023
Nr. PIGD 1-22012908-01-Ira-25012023)*

Recursuri inadmisibile depuse până la 01 septembrie 2023 în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 13) CPP; Simplul dezacord cu individualizarea pedepsei stabilite legal nu constituie teme de recurs; Refuzul aplicării Legii nr. 243/2021 privind amnistia este legal.

21 august 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Cristina Rîmari

Curtea de apel: Ala Rotaru, Dumitru Pușca, Ruslana Burdeniuc

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate în cauza penală privind învinuirea lui Marin Grosu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Leonid Chirtoacă,
Alexandru Negru, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Marin Grosu s-a născut în anul 1999 în raionul Glodeni. El a fost învinuit în baza art. 174 alin. (1) Cod penal (actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani).

2. Marin Grosu a fost apărat de avocații Corina Manea, Alexandru Bogos și Ion Negura.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală. Marin Grosu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani nouă luni de închisoare. Instanța de apel a respins apelul.

4. La 12 ianuarie 2023 și, respectiv, 23 ianuarie 2023, avocatul Ion Negura și avocatul Alexandru Bogos au declarat recursuri prin care au solicitat casarea deciziei atacate și aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege. Totodată, apărătorii au cerut aplicarea actului de amnistie asupra condamnării anterioare și absolvirea inculpatului de executarea restului pedepsei de trei ani și patru luni închisoare stabilită prin sentința din 21 decembrie 2021.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 06 ianuarie și s-a finalizat la 26 ianuarie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 31 ianuarie – 01 iunie 2022. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele: 28 ianuarie – 30 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 25 ianuarie 2023.

ÎN FAPT

6. Marin Grosu a fost acuzat că, în perioada iunie - septembrie 2021, știind cu certitudine că A.C. nu a împlinit vârsta de 16 ani, având scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, cu consimțământul ultimei și prin acordul comun stabilit între ei, în repetate rânduri, a întreținut cu aceasta raporturi sexuale obișnuite. Ca urmare, A.C. a rămas însărcinată. Potrivit raportului de expertiză judiciară, la examinarea medico-legală a minorei A.C., careva leziuni corporale, atât pe corp, cât și în regiunea organelor genitale nu au fost depistate. La momentul examinării minorei A.C., himenul s-a dovedit a fi deflorat, însă de determinat timpul deflorării nu este posibil. Minora A.C. la moment este însărcinată, iar termenul gravidității

corespunde termenului de 26 - 27 de săptămâni. Acțiunile lui Marin Grosu au fost încadrate în baza art. 174 alin. (1) Cod penal.

7. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, din 01 iulie 2022, Marin Grosu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat definitiv la trei ani și nouă luni de închisoare. La individualizarea pedepsei, instanța a reținut că Marin Grosu, condamnat anterior cu suspendarea executării pedepsei, a comis o infracțiune gravă în perioada de probațiune. În baza art. 90 alin. (10) și art. 85 alin. (1) din Codul penal, instanța a anulat suspendarea pedepsei anterioare, dispunând cumularea parțială a pedepsei neexecutate, conform sentinței din 21 aprilie 2021, cu pedeapsa aplicată în prezenta cauză.

8. La 12 iulie 2022, apărătorul Corina Manea a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 90 din Codul penal. Ea a invocat recunoașterea faptei de către inculpat, acceptarea procedurii simplificate, caracterizarea pozitivă a acestuia și situația sa familială, argumentând că reeducarea este posibilă fără privarea de libertate.

9. La 19 iulie 2022, a declarat apel și apărătorul Alexandru Bogos. El a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal în baza art. 14 alin. (2) din Codul penal, invocând lipsa pericolului social al faptei, motivată de căsătoria inculpatului cu partea vătămată și așteptarea unui copil comun. El a invocat existența circumstanțelor atenuante excepționale și, în temeiul art. 79 alin. (1) și (1¹) din Codul penal, a solicitat aplicarea unei alte pedepse decât cea stabilită de lege, sub formă de amendă. Totodată, el a solicitat și aplicarea amnistiei în baza Legii nr. 243/2021. Avocatul a invocat acceptarea procedurii simplificate, recunoașterea integrală a faptei, lipsa antecedentelor penale, colaborarea cu organul de urmărire penală, vârsta tânără și oficializarea relației cu partea vătămată prin căsătorie.

10. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2022, apelul a fost respins. Instanța a confirmat că prima instanță a stabilit corect pedeapsa cu închisoare. Infracțiunea incriminată a fost săvârșită în perioada de probațiune după o condamnare anterioară pentru o infracțiune gravă. Solicitarea aplicării Legii nr. 243/2021 privind amnistia pentru condamnarea anterioară nu intră în competența instanței de apel, urmând a fi examinată separat în baza art. 469 alin. (1) pct. 15 din Codul de procedură penală. Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 174 din Codul penal, amnistia nu este aplicabilă datorită interdicțiilor prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243/2021. De asemenea, art. 7 din aceeași lege nu poate fi invocat, deoarece acesta vizează reducerea pedepsei pentru persoanele condamnate definitiv, iar Marin Grosu are statut de inculpat.

11. La 12 ianuarie 2023, apărătorul Ion Negura și, la 23 ianuarie 2023, apărătorul Alexandru Bogos, au declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. (6) și 10) Cod de procedură penală. Avocații au solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri. Recurenții au cerut aplicarea față de inculpat,

pentru infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. (1) Cod penal, a unei pedepse sub formă de amendă în condițiile art. 79 Cod penal, precum și absolvirea de executarea pedepsei de trei ani și patru luni de închisoare stabilită prin sentința din 21 aprilie 2021, în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021. Apărarea a reiterat circumstanțe atenuante și excepționale menționate în instanța de apel.

12. La 25 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței la recursuri. La 19 august 2025, procurorul în Secția reprezentarea Înviniții în Curtea Supremă de Justiție, Cătălin Scutelnic, a depus referință și a solicitat declararea inadmisibilă a recursurilor, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Cererile de recurs au fost depuse până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

...

13) a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului;”

14. Articolul 469 Cod de procedură penală, intitulat chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei, prevede următoarele:

(1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume:

...

15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art. 295 din Codul de executare);

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

16. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această

prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

17. Recursul avocatului Ion Negura, întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod procedură penală, precum și recursul avocatului Alexandru Bogos, întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 13) din același cod, au ca obiect contestarea pedepsei aplicate condamnatului și respingerea cererii de aplicare a actului de amnistie. Pentru a facilita examinarea acestora, recursurile vor fi analizate împreună, în funcție de temeiurile invocate.

a. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

18. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală se referă la motivarea deciziei instanței de apel. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul acestui temei de recurs în decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). Acest temei include cinci situații distincte, iar la caz, recurentul menționează că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază și instanța a admis o eroare gravă de fapt. Ambii recurenți nu sunt de acord cu respingerea cerinței privind aplicarea în privința lui Marin Grosu a Legii nr. 243/2021 cu privire la amnistie.

19. În raport de standardul impus de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea hotărârile [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#) 2013, § 40), instanța de apel este obligată să răspundă doar argumentelor care, dacă ar fi admise, ar putea schimba soluția. Instanța nu are obligația de a combate toate afirmațiile părților, ci doar acele argumente esențiale. De asemenea, instanța poate respinge un motiv de apel printr-o trimitere generală la considerentele primei instanțe, dacă acestea sunt convingătoare (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35). Simplul dezacord al recurentului cu motivarea instanței de apel nu atrage incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

20. Completul constată că instanța de apel, la examinarea cauzei, a respectat dispozițiile art. 107 Cod penal, precum și prevederile art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia constituie actul prin care se înlătură răspunderea penală sau pedeapsa, ori se dispune reducerea sau comutarea acesteia. Conform art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243/2021, prevederile art. 1–5 ale legii nu se aplică persoanelor bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru infracțiunile prevăzute la art. 174–175¹ Cod penal. Cu referire la aplicarea actului de amnistie pentru condamnarea anterioară, instanța de apel a respins corect solicitarea, întrucât, potrivit art. 469 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, această chestiune urmează a fi examinată separat. Prin urmare recursul în aceasta parte este nefondat.

b. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală

21. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Instanța poate admite recursul în temeiul pct. 10) doar atunci când nu sunt întrunite condițiile legale. Completul reține că pedeapsa a fost stabilită în limitele prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, coroborat cu art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 85 Cod penal. Avocații nu menționează prevederile legale care au fost încălcate de către instanța de apel atunci când a menținut pedeapsa definitivă sub formă de trei ani nouă luni de închisoare, aplicată de către instanța de fond. Criticile vizează doar severitatea pedepsei, nu o încălcare a legii. Aplicarea sau neaplicarea art. 79 Cod penal sau a pedepselor mai blânde ține de discreția judecătorului. Ponderea circumstanțelor atenuante sau agravante la stabilirea pedepsei ține de examinarea fondului cauzei, care, de regulă, nu este examinat în recurs de către Curtea Supremă de Justiție. Curtea Supremă de Justiție reiterează că art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a fost aplicat în mod similar în cauzele [1ra-405/2023](#), [1ra-1459/2023](#), [1ra-1583/2023](#). Prin urmare, recursul nu se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală.

22. Avocatul Alexandru Bogos a invocat drept temei de recurs și art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, fără a indica legea penală mai favorabilă condamnatului care a intervenit, nu a detaliat erorile de drept sau de fapt care ar justifica aplicarea acesteia. Prin urmare, și în această parte, recursul e vădit neîntemeiat.

23. Din motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile declarate de avocații Ion Negura și Alexandru Bogos împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru